

RESSÒ DE LA PARAULA

El fruit de la unitat (IX)

Un dels fruits més valuosos i guardadors de la fe cristiana —i per tant d'una veritable Església— és la unitat.

Els cristians som hereus d'aquell somni que en la tradició jueva es va plasmar en el relat de la Torre de Babel: la divisió de la humanitat en races, nacions i llengües, era vista com un fracàs, fruit de l'ambició i l'orgull que va portar l'ésser humà a voler «conquerir el cel» (mitjançant la tècnica i la força autònoma). Des de sempre, els deixebles de Jesucrist han contraposat la Torre de Babel a la Pentecosta, on es veu restablerta la unitat en la pluralitat.

Però també els cristians han hagut d'afrontar al llarg de més de dos mil anys un sofriment decebedor, en comprovar que aquesta unitat ha estat de vegades amenaçada i trencada efectivament... I que segueix avui sense estar restablerta plenament. Un filòsof creient i particularment sensible a aquest problema, escrigué un llibre que va titular, amb tot encert, *El Crist esqueixat*.

Aquest és un sofriment que es desperta particularment cada any quan mirem aquests dies els nostres germans separats i ens reunim per bastir possibles ponts i pregar per la unitat. ¿Com podem viure tranquils els cristians, veient que Jesucrist està trencat? Recordem que, segons Ell ens va prometre, avui Jesucrist viu en els cristians, és a dir, a la seva Església, en els seus deixebles. Per això, de fet Jesucrist perviu en els seus deixebles patint ruptures i divisions. És cert que per a alguns això no suposa un pro-

blema, perquè pensen que ja ens està bé així: cadascú amb la seva «manera de viure la fe cristiana» no s'ha de preocupar de res més...

Però nosaltres no ens hi conformem. No podem deixar d'escoltar en el cor les paraules de

Jesucrist: «Pare, que tots siguin u, com tu i jo som u» (Jn 17,11). No ens podem conformar amb la situació actual, de cap manera, perquè sabem que el que desitjava Jesucrist no era qualsevol «unitat», com per exemple, la unitat d'un equip d'acció (empresarial o política, per exemple), o la dels amics que s'ajunten per l'afecte, o la unitat d'interessos de qualsevol tipus... El que va voler i va implantar Jesucrist és una autèntica comunió de germans, comunió concreta de fe, de vida, d'amor, d'esperança.

El problema és que aquesta comunió, sense deixar de constituir un do de l'Esperit, «ha de ser treballada». La comunió entre germans en la fe, és un veritable fruit de vida treballada, com els fruits de la collita, esperats pel pagès, després dels seus esforços conreant el camp.

Avui ens prometem treballar la comunió. És treball de comunió fraterna l'aprofundiment constant en la fe de Jesucrist, aquesta fe que

- neix de l'escolta de la Paraula, que també ressona en l'altre
- s'arrisca a viure un demà sorprenent, sempre en mans de l'Esperit
- mira l'altre com a germà, acceptant les diferències.

No sabem quan seran acompanyats els nostres somnis. Però sí que estem segurs que l'Esperit compta amb nosaltres per a portar-los a terme.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu
de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

LES RAONS DE CREURE

La fe no és una doctrina (II)

El segon moviment de l'exercici de pensar és l'elecció. Viure és escollir, però pensar també és elegir. Cal triar què es llegeix, a qui s'escolta, què s'estudia i per a què. L'opció cristiana és una elecció, però una elecció en la que actua el cor i el cap. Pensar aquesta elecció és consubstancial a la vida del cristià adult i, en pensar-la, he de poder justificar la tria en un marc on hi ha altres legítimes opcions.

La distinció és la tercera eina del pensament. La fe genera llenguatge, paraules, mots, idees i

conceptes que abans no existien i que es construeixen per poder dir el que sempre transcendeix la ment humana. Pensar és emparaular, dir les coses, dir-les el millor possible, expressar correctament el món, no tan sols el món exterior, sinó el propi, el que vertaderament interessa. Segons Plató, les paraules són, a la vegada, un mitjà i un instrument del pensament. Pensar és distingir, saber fer distincions entre els objectes.

El darrer element és la contradicció. El pensament progressa quan, com en un judici, discuteix amb si

mateix i suscita continuadament una espècie de contradicció interior. Les contradiccions irrompen quan la persona que ha fet l'opció cristiana es disposa a pensar allò que creu.

L'opció cristiana, lluny de congelar l'activitat del pensament, l'estimula i l'excita en el màxim grau. Si la fe fa possible el pensament, no és menys cert que el pensament purifica la fe, possibilita una fe crítica i madura, digna de l'ésser humà.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

ECO DE LA PALABRA

El fruto de la unidad (IX)

Uno de los frutos más valiosos y sanadores de la fe cristiana —y por tanto de una verdadera Iglesia— es la unidad.

Los cristianos somos herederos de aquel sueño que en la tradición judía se plasmó en el relato de la Torre de Babel: la división de la humanidad en razas, naciones y lenguas, era vista como un fracaso, fruto de la ambición y el orgullo que llevó al ser humano a querer «conquistar el cielo» (mediante la técnica y la fuerza autónoma). Desde siempre, los discípulos de Jesucristo han contrapuesto la Torre de Babel a Pentecostés, donde se ve restablecida la unidad en la pluralidad.

Pero también los cristianos han tenido que afrontar a lo largo de más de dos mil años un sufrimiento decepcionante al comprobar que esa unidad ha estado a veces amenazada y rota efectivamente... Y que sigue hoy sin ser restablecida plenamente. Un filósofo creyente y particularmente sensible a este problema, escribió un libro que tituló, con todo acierto, *El Cristo desgarrado*.

Es este un sufrimiento que se despierta particularmente cada año cuando miramos estos días a nuestros hermanos separados y nos reunimos para tender posibles puentes y orar por la unidad. ¿Cómo podemos vivir tranquilos los cristianos, viendo que Jesucristo está roto? Recordamos que, según Él nos prometió, hoy Jesucristo vive en los cristianos, es decir, en su Iglesia, en sus discípulos. Por eso, de hecho Jesucristo pervive en sus discípulos sufriendo rupturas y divisiones. Es cierto que para algunos esto no supone un problema, pues piensan que ya está bien así: cada uno con su «manera de vivir la fe cristiana» no tiene que preocuparse de nada más...

Pero nosotros no nos conformamos. No podemos dejar de escuchar en el corazón las palabras de Jesucristo: «Padre, que todos sean uno, como tú y yo somos uno» (Jn 17,11). No nos podemos conformar con la situación actual, de ninguna manera, pues sabemos que lo que deseaba Jesucristo no era cualquier «unidad», como por ejemplo, la unidad de un equipo de acción (empresarial o política, por ejemplo), o la de los amigos que se juntan por el afecto, o la unidad de intereses de cualquier tipo... Lo que quiso e implantó Jesucristo es una auténtica comunión de hermanos, comunión concreta de fe, de vida, de amor, de esperanza.

El problema es que esta comunión, sin dejar de constituir un don del Espíritu, «ha de ser trabajada». La comunión entre hermanos en la fe, es un verdadero fruto de vida trabajada, como los frutos de la cosecha, esperados por el labrador, después de sus esfuerzos cultivando el campo.

Hoy nos prometemos trabajar la comunión. Es trabajo de comunión fraterna la profundización constante en la fe de Jesucristo, esa fe que

- nace de la escucha de la Palabra, que también resuena en el otro
- se arriesga a vivir un mañana sorpresivo, siempre en manos del Espíritu
- mira al otro como hermano, aceptando las diferencias.

No sabemos cuándo se verán cumplidos nuestros sueños. Pero sí estamos seguros de que el Espíritu cuenta con nosotros para realizarlos.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Recés dels seminaristes a Montserrat

Els seminaristes de Barcelona i Sant Feliu van començar amb força el nou any 2018, amb el recés que van realitzar el 4 de gener al Monestir de Montserrat. Ja és costum conuiu tot un dia amb la comunitat benedictina a l'inici de l'any i aquesta vegada va ser el P. Lluís Planas qui els va predicar, centrant l'atenció sobre l'amor de Déu, el fet de sentir-se estimats per Ell, com correspondre al seu amor, etc.

Formació per a catequistes a l'Arxiprestat de Sant Feliu

Els dies 9 i 10 de gener s'han realitzat unes sessions de formació, ja habituals al mes de gener, a la Casa de l'Església, seu diocesana,

a les quals han participat una cinquantena de catequistes de tot l'arxiprestat. La ponència, relativa al projecte de «Catequesi en Família», anà a càrrec de Mn. Felip Juli Rodríguez que és delegat de Catecumenat de l'Arquebisbat de Barcelona i rector de la Parròquia de Santa Eulàlia de Vilapicina en aquesta ciutat. Mn. Felip Juli va compartir l'experiència en marxa ja fa alguns anys a la seva parròquia, amb molt bons resultats. Es comprova que el fet de compartir i celebrar la fe amb la família i amb la comunitat parroquial, fa viure la parròquia com a una extensió de la família amb gran naturalitat, alhora que l'exemple de grans i joves és un referent mutu.

«2.000 setmanes amb tu»

Avui 21 de gener, el setmanari religiós *Catalunya Cristiana* arriba a la fita històrica del número 2.000. Per celebrar l'efemèride, el cardenal Joan Josep Omella, president del patronat de la Fundació Catalunya Cristiana, presidirà una missa a la catedral de Barcelona el proper diumenge, 28 de gener, a les 19 h.

Segons el seu director, Mn. Jaume Aymar, el setmanari «contribueix a donar a conèixer la realitat de l'Església universal i les Esglésies locals que fan camí a Catalunya, a Andorra, a les Balears i a

la resta d'Espanya, i a tots els indrets on hi ha missioners de parla catalana».

L'objectiu de *Catalunya Cristiana* és divulgar la vida de parròquies, comunitats i moviments, amb una peculiar atenció a les situacions de vulnerabilitat i a les respostes que l'Església hi dona. Des de la seva fundació, ha comptat amb doble edició, en català i castellà i, ara, la sortida del número 2.000 serà també una ocasió per anar introduint millores en els continguts, disseny i edició del setmanari.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

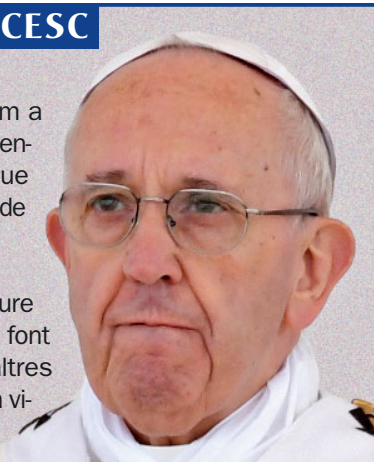

@Pontifex: «La fe és una gran companya de vida: ens fa viure en primera persona la presència d'un Pare que mai no deixa soles les seves criatures» (16 de novembre).

@Pontifex: «La misèria no és una fatalitat: té unes causes que cal detectar i eliminar, pel bé de tants germans i germanes» (16 de novembre).

@Pontifex: «Cal que anem a trobar els pobres i que aprenem a compartir, fem que aquest sigui el nostre estil de vida» (18 de novembre).

@Pontifex: «Que el somriure senzill i pur de Maria sigui font d'alegria per a tots nosaltres davant les dificultats de la vida» (21 de novembre).

Jornada de la Infància Missionera

Diumenge, 28 de gener de 2018

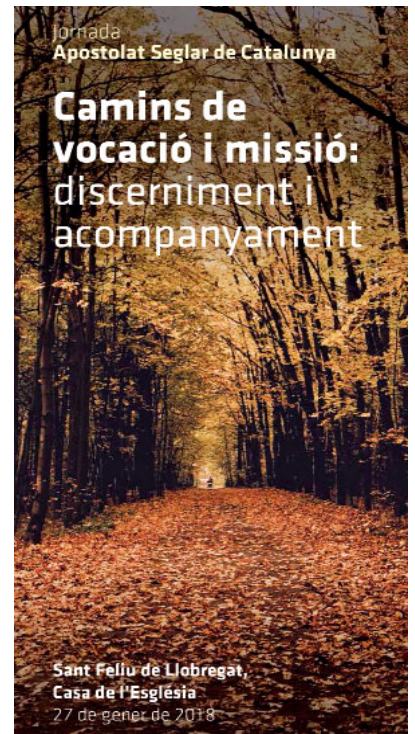
El quart diumenge de gener, és a dir, el proper dia 28, se celebra aquesta jornada, la gran festa missionera dels infants. Aquesta campanya vol ser una escola de formació en la fe i en la missió per als nens i nenes de tot el món, amb la qual s'ensenya als més petits a acollir els infants del seu vol-

tant i a ser sensibles a les injustícies que pateixen altres nens i nenes a tot el món. Els nens de la Infància Missionera, amb les seves pregàries i estalvis, ajuden els germans més necessitats als territoris de missió, fent realitat el lema d'aquesta Obra Pontifícia, «els infants ajuden els infants».

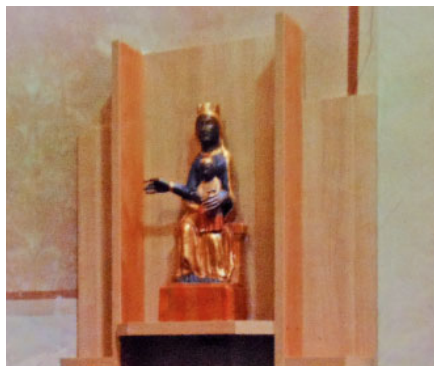
Jornada d'Apostolat Seglar de Catalunya

«Camins de vocació i missió: discerniment i acompanyament» és el títol de la jornada que tindrà lloc el proper dissabte 27 de gener a partir de les 9.30 h a la Casa de l'Església, seu del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. Aquest any, en paraules del bisbe Xavier Novell, que és l'encarregat d'aquest àmbit pastoral a la Tarraconense, es vol «reflexionar, des de la diversitat i l'especificitat de cada vocació, personal y eclesial, com escoltar, discernir, viure i deixar-se acompanyar», donat que vivim en una situació de canvi en la qual és difícil saber quines han de ser les nostres respostes.

La matinal s'articularà entorn de dues ponències, amb sengles taules de tertulians, que abordaran la dimensió personal, amb David Guindulain, sj, i la dimensió comunitària, amb el bisbe auxiliar de Barcelona, Antoni Vadell. La jornada acabarà amb la celebració de l'Eucaristia i el

dinar. Per a més informació i inscripcions: aseglar@bisbatsantfeliu.cat

Nou altar per a la Mare de Déu de Foix a Sant Genís de Torrelles

El diumenge 24 de desembre, vigília de Nadal, a l'església de Sant Genís de Torrelles de Foix, a l'acabar la celebració dominical del IV diumenge d'Advent, es va fer la cerimònia de benedicció del nou altar per a la imatge de la Mare de Déu de Foix, patrona del

Penedès. Aquesta iniciativa, de la parròquia i l'Associació Cívica del Santuari de Foix, pretén que, durant l'any, les persones que vulguin, puguin venerar i pregar davant la imatge de la Mare de Déu quan no hi hagi celebracions al Santuari de Foix.

AGENDA

► **Pregària Vocacional.** Dijous 25 de gener, a les 19 h, a la capella de la Casa de l'Església, amb el testimoni de viure la vocació cristiana en l'edat madura de Cristóbal Macias, coordinador del moviment Vida Creixent.

► **Reunió dels delegats de Família i Vida de la CET.** El proper dissabte 27 de gener tindrà lloc a la Casa de l'Església de Sant Feliu de Llobregat aquesta reunió amb el bisbe Agustí, que és el responsable de la CET per a la pastoral familiar.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [2S 5,1-7.10 / SI 88 / Mc 3,22-30]. Sant Vicenç (Vicent), diaca a Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. III-IV); sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana.

23. □ Dimarts [2S 6,12b-15.17-19 / SI 23 / Mc 3,31-35]. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora. ■ **Tortosa:** Sant Francesc Gil de Frederic, prev. dominicà i mr. a Tonquín (Indoxina, 1745), nat a Tortosa. Esposalles de la Mare de Déu; sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emerenciana, vg. i mr.

24. □ Dimecres [2S 7,4-17 / SI 88 / Mc 4,1-20]. Sant Francesc de Sales (Savoia, 1567 - Lió, 1622),

bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors; sant Felicià, bisbe i mr.; Mare de Déu de la Pau (Ronda).

25. □ Dijous [Fets 22,3-16 (o bé: Fets 9,1-22) / SI 116 / Mc 16,15-18]. Conversió de Sant Pau, apòstol, camí de Damasc (Ac 9,1-22); sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. i mr.

26. □ Divendres [2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1,1-5) / SI 50 / Mc 4,26-34]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus, bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I); santa Paula (o Pola), viuda, deixeblla de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Citeaux.

27. ■ Dissabte [2S 12,1-7a.10-17 / SI 50 / Mc 4,35-41]. Santa Àn-

gela de Mèrici (1470-1540), vg., fund. ursulines (Brèscia, 1535). □ **Tortosa:** Sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre, 1840 - Gilet, València, 1896), prev., fund. de les teresianes (STJ). Sant Vitalià, papa (657-672); sant Emeri o Mer, abat de Banyoles; sant Julià, bisbe de Burgos.

28. ■ Diumenge vinent, IV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Dt 18,15-20 / SI 94 / 1C 7,32-35 / Mc 1,21-28]. Sant Tomàs d'Aquino (†1274), prev. dominicà i doctor de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc; sant Flavià, soldat mr.; sant Tirs, atleta mr.; sant Julià, bisbe de Conca; sant Leònides, mr.; beata Gentil Giusti, mare de família; **Lleida:** sant Valeri, bisbe.

Diumenge III de durant l'any (B)

COMENTARI

Cal convertir-se per acollir la Bona Nova

Jonàs és més aviat anti-profeta: a la 1a part del llibre (cp. 1-2) desobeïx l'ordre divina d'anar a Nínive a predicar la conversió: *decidí fugir cap a Tarsis, lluny del Senyor*. Al final (cp. 4) *es prengué molt malament la conversió de Nínive i el perdó misericordiós de Déu*.

Però a la 2a part del llibre (cp. 3) sí apareix obeïnt: predica fent realitat el desig de Déu: *La gent de Nínive cregué en Déu, proclamaren un dejuni, es convertiren i s'apartaren del mal camí*. Per això Déu *es va desdir de fer caure sobre ells la desgràcia amb què els havia amenaçat*.

Missatge: Nínive, símbol de ciutat allunyada de Déu, és on el Senyor envia el seu profeta per anunciar-los la Bona Notícia. Com avui amb el repte de la Nova Evangelització.

No podem perdre l'oportunitat present. L'única oportunitat que tenim per actuar com a testimonis de Crist és *la present*: les passades ja no les tenim i les futures tampoc.

La crida paulina a viure *«com si no...»* no és impertorbabilitat estoica sinó participació amb distanciament interior.

Per a l'Apòstol, l'únic valor absolut és Déu i el seu Regne.

Com avui: envers els corrents del nostre món, ni adoració, ni rebuig, ni indiferència, sinó participació noble amb pertinença absoluta al Senyor.

Jesús es presenta a Galilea predicant la Bona Nova de Déu. Si per a Joan *el Regne del cel és a prop* (Mt 3,2), ara per a Jesús *ha arribat l'hora*.

Quina? No la de circumstàncies hipotèticament favorables al Projecte Salvador de Déu, sinó *l'hora quan Déu envià el seu Fill* (Ga 4,4).

Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova: per a Jesús la 2a exhortació (*creieu en la Bona Nova*) motiva i dona força a la 1a (*convertiu-vos*). Cal convertir-nos per acollir el *tresor amagat* que Jesús ens ofereix.

La crida de Jesús als Dotze és un fet clau: la primera acció del Ministeri de Jesús. Només compta la iniciativa del Senyor amb la resposta lliure i generosa dels cridats.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura de la profecia de Jonàs (Jo 3,1-5.10)

El Senyor va fer sentir a Jonàs la seva paraula i li digué: «Vés a Nínive, la gran capital, i proclama-hi el que jo et diré.» Jonàs se n'anà a Nínive, tal com el Senyor li havia manat. Nínive era una ciutat grandiosa. Per recórrer-la tota calia fer tres dies de camí. Jonàs començà a fer una jornada de camí dintre la ciutat i cridava: «D'aquí a quaranta dies, Nínive serà destruïda.» La gent de Nínive cregué en Déu: proclamaren un dejuni i, des dels més poderosos fins als més humils, es vestiren de sac negre. Déu veié que de fet es convertien i s'apartaven del mal camí, i es va desdir de fer caure sobre d'ells la desgràcia amb què els havia amenaçat.

▶ Salm responsorial (24)

R. *Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encaminu-me en la vostra veritat, / instruïu-me, perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat / i de l'amor que heu guardat des de sempre. / Compadieu-vos de mi, vós que estimeu tant. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 7,29-31)

Vull dir, germans, que no podem deixar perdre l'oportunitat present. Des d'ara, els qui tenen muller han de viure com si no en tinguessin, els qui ploren, com si res no els fes plorar, els qui estan contents, com si res no els alegrés, els qui compren, com si no tinguessin res, i els qui treuen profit d'aquest món, com si no en traguessin cap, perquè aquest món que veiem amb els ulls passa aviat.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,14-20)

Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la bona nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la bona nova.» Tot passant vora el llac de Galilea, veié Simó i el seu germà Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors. Jesús els digué: «Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes.» Inmediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell. Poc més enllà veié Jaume, fill de Zebedeu, i el seu germà Joan. Eren a la barca repassant les xarxes. Els cridà immediatament, i ells deixaren el seu pare Zebedeu amb els jornalers a la barca, i se n'anaren amb Jesús.

▶ Lectura de la profecia de Jonàs (Jon 3,1-5.10)

El Señor dirigió la palabra a Jonás: «Ponte en marcha y ve a la gran ciudad de Nínive; allí les anunciarás el mensaje que yo te comunicaré». Jonás se puso en marcha hacia Nínive, siguiendo la orden del Señor. Nínive era una ciudad inmensa; hacían falta tres días para recorrerla. Jonás empezó a recorrer la ciudad el primer día, proclamando: «Dentro de cuarenta días, Nínive será arrasada». Los ninivitas creyeron en Dios, proclamaron un ayuno y se vistieron con rudo sayal, desde el más importante al menor. Vio Dios su comportamiento, cómo habían abandonado el mal camino, y se arrepintió de la desgracia que había determinado enviarles. Así que no la ejecutó.

▶ Salmo responsorial (24)

R. *Señor, enséñame tus caminos.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas; / acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

▶ Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a los Corintios (1Cor 7,29-31)

Digo esto, hermanos, que el momento es apremiante. Queda como solución que los que tienen mujer vivan como si no la tuvieran; los que lloran, como si no lloraran; los que están alegres, como si no se alegraran; los que compran, como si no poseyeran; los que negocian en el mundo, como si no disfrutaran de él: porque la representación de este mundo se termina.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,14-20)

Después de que Juan fue entregado, Jesús se marchó a Galilea a proclamar el Evangelio de Dios; decía: «Se ha cumplido el tiempo y está cerca el reino de Dios. Convertíos y creed en el Evangelio». Pasando junto al mar de Galilea, vio a Simón y a Andrés, el hermano de Simón, echando las redes en el mar, pues eran pescadores. Jesús les dijo: «Venid en pos de mí y os haré pescadores de hombres». Inmediatamente dejaron las redes y lo siguieron. Un poco más adelante vio a Santiago, el de Zebedeu, y a su hermano Juan, que estaban en la barca repasando las redes. A continuación los llamó, dejaron a su padre Zebedeu en la barca con los jornaleros y se marcharon en pos de él.